Казки про тварин

Кінська сила

Кінська сила Був ґазда і мав дуже худого коня. Доки кінь був молодий, то робив, а як постарівся, ґазда узяв та й нагнав. Іде той кінь лісом та й здибає лева. Та й лев каже до коня:

— Ану, поборімся! Кінь каже:

— Знаєш що? Ходім до скали та й там поборемося. Прийшли вони до скали. Кінь був підкований. Як ударить копитами в скалу — аж іскри ся посипали. Тогди каже до лева:

— Ану, чи ти так годен?

Лев як ударив лабами — аж скала стряслася, але іскри не сипалися так, як від коня. Тогди лев відійшов за кілька корчів, здибає вовка та й каже до него:

— Видиш, брате, тут є такий звір, що як ударить копитами у скалу, аж іскри ся посиплють.

— Я таких їм,— каже вовк.

Але вовк не видів коня, бо був менший, але лев видів, бо був більший. Тогди лев каже до вовка:

— Ану, я тебе підойму, та будеш видіти. Лев узяв вовка в лаби, підоймив його, як 'го стис лабами та й задушив. Тогди лев вовка питається:

— А що, видиш?

Вовк навіть не відзивається. Поклав його на землю, дивиться, а він небожчик. Тогди лев каже:

— Видиш, який ти дурний, ще-с і не видів, та вже-с умер, а якби ти вздрів, що би було?